

atter betyde, at man maa regnemed et Underskud for indeværende Aar paa mindst 40—50 Mill. Kr.

Ser man saa endelig paa det kommende Finansaar, er Forholdet jo meget usikkert. Jeg tror imidlertid ligesom det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, at man paa Finanslovsforslaget regner alt for lavt med Udgiften til Alderdomsunderstøttelsen. Man har her regnet med en Nedgang i Udgiften; jeg tror afgjort ikke, man maa regne med det, tværtimod, og hvad enten det nu i dette enkelte Aar bliver saa eller ikke, turde det i alt Fald være givet, at for de Aar, der kommer efter — og det er jo dog de fleste —, maa man regne med en ganske anderledes stor Udgift til Aldersrenten end det Beløb, der er regnet med for det Finansaar, hvorfor Forslaget foreligger. Ikke alene er det nemlig min Overbevisning — og det, tror jeg, er en Overbevisning, som kan underbygges med Udtalelser fra snart sagt alle Landet Kommuner — at Aldersrenteloven vil koste meget mere end den nuværende Alderdomsunderstøttelse, men yderligere er der jo indført den Bestemmelse i Aldersrenteloven, at Staten skal betale de $\frac{7}{12}$ i Stedet for som før Halvdelen. Tager man disse to Forhold sammen, tror jeg, man gør klogt i at regne med, at man paa denne Konto faar en ganske anderledes stor Udgiftspost i de kommende Aar end den, hvormed der er regnet i det Forslag, som ligger for. I øvrigt er der ogsaa meget lidt at løbe paa, hvis der skal blive Balance for det Finansaar, hvorom jeg i Øjeblikket taler, idet der under Forudsætning af, at Forlængelsen af Restaurationsskatten og Chokoladeskatten og Lukstoldloven vedtages, dog kun bliver 27 Mill. Kr. tilovers.

Af dem, tror jeg, man tør regne med, at Alderdomsunderstøttelsen mindst vil tage de 7 Mill. Kr. Hvis Skatteansættelserne holder, hvad jeg ikke tror, de gør, idet jeg ikke kan se, at den højtærede Finansminister med Hensyn til det Beløb, som han beregner, at Indkomst- og Formueskatten kan give, har taget tilstrækkeligt Hensyn til Nedgangen i de personlige Skatter, tror jeg alligevel ikke, at de 20 Mill. Kr., som man faar tilovers, vil slaa til, idet 20 Mill. Kr. under de Forhold, hvori vi befinder os, i Virkeligheden

er et ret lille Beløb. Det er imidlertid ikke alene Formue- og Indkomsts-katten, som jeg tror vil give endnu mindre end antaget for Aaret 1923—24, men jeg tror ogsaa, man maa regne med, at Skatter som Øl- og Spiritus-skatten vil give endnu mindre end antaget paa Finansloven, hvilke Beløb dog er en Del mindre end de Beløb, der er angivet paa den Finanslov, der gælder for indeværende Aar.

Jeg tror derfor, at man har Lov til at sige, at Udsigterne til Balance i de to Aar, der kommer, ikke er meget store, og at de i hvert Fald er i den Grad usikre, at det vilde være fuldkommen urigtigt, om man fra nogen Side henfaldt til den Tro, at man kunde vente sig Skattelempelser i en nær Fremtid. Selvfølgelig ønsker jeg saavel som enhver anden, at der skulde blive et Grundlag for en saadan Nedsættelse, men at det skulde komme meget snart, tror jeg ikke.

Ser man endelig paa det, der finansielt er sket under det nuværende Regimente, og sammenholder det i nogen Grad med det, der finansielt skete i de senere Aar under den radikal-socialdemokratiske Ledelse, og spørger om, hvilke Plus og Minus man kan skrive paa de forskellige Regeringers Konti, saa vil jeg som min Optattelse hævde, at det, at det ikke gik værre under den radikal-socialdemokratiske Ledelse, afgørende hidrører fra, at Skatterne den Gang indgik med et saa langt større Beløb end antaget, og det er ikke noget, som det paagældende Styre paa nogen Maade har Ret til at rose sig af. Jeg finder, at det er lige saa forkert at angive en Indtægtspost alt for lavt, som det er at angive den alt for højt, det bliver saa nogenlunde det samme. Det rigtige for en Finansleder vil efter mit Skøn være, at han holder sig lidt paa den sikre Side og nogenlunde angiver netop det, der kommer til at ske. Det er altsaa ikke sket for noget af de to Systemers Vedkommende.

For det radikal-socialdemokratiske Styres Vedkommende hidrører — det maa jeg altsaa gentage — det forholdsvis ikke saa overordentlig daarlige Resultat derfra, at Skatterne gav saa langt mere end antaget. For Venstreministeriets Vedkommende hidrører det daarlige Resultat i høj Grad fra,